

детство.

Трябва да добавя още, че Мишо рисуваше много добре не само с перото, но и с молив и четка.

"Поручик Венц" той пишеше като ветеринарен лекар във Ваксево и Царварица Кюстендилско изпърво, където беше назначен, а и в Кюстендил като такъв после. Тук той често идваше при лелин си /башата на жена ми Радка/, за да чете написаното от романа, понеже той, Костадин Бързачки, беше гимназиален преподавател по литература /завършил с отличие/ и неговите съвети са били ценни за начинаещия в това поприще Мишо.

Мишовия втори баша Руси Генев беше специалист и експерт по тютюните от най-висок ранг. Мнозина мислят, че той е оказал значителна помощ в проучванията за "Тютюна". Това е така само що се отнася до техническите, занаятчийските знания по тютюна и неговото производство за които Мишо, в когото идеята за романа, ясно оформена и узряла, е могла да бъде уточнена с такива технически познания от когото и да било, който Мишо обезательно би потърсили и измерил, както намери Ка-вала, Тасос и особено Дупница – градът, в който от Влахи Мелнишко беше дошъл дядо му Спас Харизанов, където се роди майка му и където бяха неговите роднини, някои от които са негови герои от романа.

София, 26.III.1970 година.

Дан съдеден: Г. Венц Гебх

Р. Венц